

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 710/2567

คำสั่งคำร้องที่ ครพ.ผบ. 710/2567บริษัท ฮ.โจทก์ นางสาว น. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 247, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.2551 มาตรา 49, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.2551 มาตรา 51, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 49, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 51

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำพิพากษาหรือคำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค 9 แผนกคดีผู้บริโภคย่อมเป็นที่สุด ตาม พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 49 วรรคสอง แต่คู่ความอาจขออนุญาตฎีกาได้ โดยยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกามาพร้อมกับคำฟ้องฎีกาต่อศาลชั้นต้น แล้วให้ศาลชั้นต้นส่งคำร้องพร้อมคำฟ้องฎีกาดังกล่าวไปยังศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัยต่อไป ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 247 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 51 แต่ปรากฏว่าจำเลยที่ 2 ไม่ได้ยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกามาพร้อมกับคำฟ้องฎีกา อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด อีกทั้งบทบัญญัติว่าด้วยการฎีกาเป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้ศาลฎีกาเท่านั้นมีอำนาจในการพิจารณาสั่งอนุญาตให้ฎีกา และรับฎีกาหรือไม่ การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับฎีกาของจำเลยที่ 2 เสียเองจึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาเห็นควรแก้ไขให้ถูกต้อง จึงมีคำสั่งยกคำสั่งรับฎีกาของศาลชั้นต้น และมีคำสั่งไม่รับฎีกาของจำเลยที่ 2 จำเลยที่ 2 เป็นผู้บริโภคได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง จึงให้คืนค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาและค่าส่งคำคู่ความทั้งหมดแก่จำเลยที่ 2

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชำระเงิน 145,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 19 กรกฎาคม 2562) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์โดยกำหนดค่าทนายความ 3,000 บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนตามทนายที่โจทก์ขณะคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ต่อมาจำเลยทั้งสองไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษาดังกล่าว โจทก์ขอให้ออกหมายบังคับคดีและนำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดที่ดินโฉนดเลขที่ 30620 พร้อมสิ่งปลูกสร้างของจำเลยที่ 2 ซึ่งติดจำนองแก่

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรออกขายทอดตลาดโดยติดจำนอง จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาด โจทก์ยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นไต่สวนและมีคำสั่งว่าจำเลยที่ 2 ไม่นำพยานเข้าไต่สวนให้ฟังได้ตามคำร้อง ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าการขายทอดตลาดชอบด้วยกฎหมายจึงให้ยกคำร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ จำเลยที่ 2 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 9 แผนกคดีผู้บริโภคพิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์เป็นพับ จำเลยที่ 2 ยื่นฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับฎีกาของจำเลยที่ 2 ศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภควินิจฉัยว่าคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค 9 แผนกคดีผู้บริโภคย่อมเป็นที่สุด ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 49 วรรคสอง แต่คู่ความอาจขออนุญาตฎีกาได้ โดยยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกามาพร้อมกับคำฟ้องฎีกาต่อศาลชั้นต้น แล้วให้ศาลชั้นต้นส่งคำร้องพร้อมคำฟ้องฎีกาดังกล่าวไปยังศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัยต่อไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา 247 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคน พ.ศ. 2551 มาตรา 51 แต่ปรากฏว่าจำเลยที่ 2 ไม่ได้ยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกามาพร้อมกับคำฟ้องฎีกา อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด อีกทั้งบทบัญญัติว่าด้วยการฎีกาเป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้ศาลฎีกาเท่านั้นมีอำนาจในการพิจารณาสั่งอนุญาตให้ฎีกา และรับฎีกาหรือไม่ การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับฎีกาของจำเลยที่ 2 เสียเองจึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาเห็นควรแก้ไขให้ถูกต้อง จึงมีคำสั่งยกคำสั่งรับฎีกาของศาลชั้นต้น และมีคำสั่งไม่รับฎีกาของจำเลยที่ 2 จำเลยที่ 2 เป็นผู้บริโภคได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง จึงให้คืนค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาและค่าส่งคำคู่ความทั้งหมดแก่จำเลยที่ 2

องค์คณะ

ธรรมนูญ สิ้นหทัย · กษิต มงคลศิริภัทรา · ชาญณรงค์ ปราณีจิตต์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/710/2567>